

человѣкъ, сега изпадналъ до такава бѣдностъ, че ще се посрами веднага, намислилъ да извърши това пакъ споредъ думитѣ Христови: „Да не узнае лѣвата ти рѣка, какво прави дѣсната“. (Мат. VI 3 ст.). Толкова много избѣгвалъ челоуѣческата слава щото намислилъ да се укрие и отъ самии него, на когото намислилъ да прави добро. Той взелъ една голѣма кесия съ злато и отишълъ въ полунощъ при кѣщата му хвърлилъ я въ нѣкой край на жилището му и веднага се завърналъ въ кѣщи си. На сутринята като станалъ бащата намѣрилъ кесията, развързалъ я и като видѣлъ златото въ нея; зачудилъ се и изплашенъ да не би това злато да е прѣлъщение, защото такъвъ благодѣтель отъ никждѣ неочаквалъ; затова той прѣровилъ златото съ прѣститѣ си и гледалъ внимателно; но като се увѣрилъ, че това е истина, а не измама, зарадвалъ се и просълзенъ отъ радостъ мислѣлъ какъ може да се научи и узнае кой е неговия благодѣтель, който явно го спасява отъ погибельта. Всичко това той отдавалъ на Божия промисълъ, непрѣстано благодарѣлъ и възхвалявалъ Господа, който се труди за всички. И така той като далъ доволно злато, задомилъ най-старата си дѣщеря на добро мѣсто. По сѣщия начинъ задомилъ втората и третата си дѣщеря.

Това едно отъ Неговитѣ добри дѣла Го показва до колко билъ милостивъ къмъ сиромаситѣ и ако всѣка Негова добрина се оповѣстява, една по една и благодарѣнията